

1882

KONYA TİCARET ODASI
KONYA CHAMBER OF COMMERCE

TÜRKİYE'DE SOSYAL BELEDİYECİLİK: KONYA BŞB ÖRNEĞİ

M. MUSTAFA AKKAN

**SOSYAL
BELEDİYECİLİK**

Araştırma Raporu

Ekonomik Araştırmalar ve Proje Müdürlüğü

KONYA

Ağustos, 2017

www.kto.org.tr

1882
KONYA TİCARET ODASI
KONYA CHAMBER OF COMMERCE

TÜRKİYE'DE SOSYAL BELEDİYECİLİK: KONYA BŞB ÖRNEĞİ M. MUSTAFA AKKAN

İçindekiler

0.GİRİŞ.....	1
1.SOSYAL BELEDİYECİLİK.....	2
2.KÜLTÜREL BELEDİYECİLİK.....	3
3.TÜRKİYE'DE SOSYAL BELEDİYECİLİK.....	4
3.1.Belediye Kanunlarında Sosyal Belediyecilik.....	5
4.KONYA BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ.....	5
5.SONUÇ VE DEĞERLENDİRME.....	7
6.KAYNAKÇA.....	8

0.GİRİŞ

Ekonomik Araştırmalar ve Proje Müdürlüğü

1882
KONYA TİCARET ODASI
KONYA CHAMBER OF COMMERCE

TÜRKİYE’DE SOSYAL BELEDİYECİLİK: KONYA BŞB ÖRNEĞİ M. MUSTAFA AKKAN

Belediyeler, belirli bir coğrafi alanda yaşayan yerel topluluğa hizmet üretmek amacıyla kurulan, karar organları yerel halk tarafından seçilen, yasalarla kendilerine tanınmış yetki, araç, bütçe ve personel imkanlarını kullanan ve yine kanunla kendilerine verilen görevleri yerine getiren kamu tüzel kişisidir. Belediyelerin idari ve mali açıdan ciddi ölçüde bağımsızlığının bulunması, sosyal politika alanındaki işlevleri oldukça dikkat çekicidir. Dünya üzerinde yapılan incelemeler sonucunda belediyelerin, sosyal politika yapma ve sosyal devlet işlevlerini yerine getirebilme hususunda merkezi yönetime göre daha verimli olduğu konusunda bir görüş birliği söz konusudur. Özellikle İkinci Dünya Savaşı’ndan sonra, gelişmiş ülkelerde refah devletinin genişlemesine koşut olarak yerel yönetimlerin sosyal politika hizmetlerindeki payı artmıştır.

Günümüzde ise sosyal beklentiler giderek artmakta, bu beklentilere kulak tıkamak mümkün görünmemektedir. Söz konusu beklentilerin karşılanması hususunda belediyelerin rolü yadsınamaz derecede büyüktür. Yerel yönetimlerin faaliyet alanının neredeyse her geçen gün genişlemesi, küreselleşmeyle birlikte merkezi yönetimin kontrolü altında olan birçok faktörün yerel yönetimlerin kontrol sahasına girmesi, değişen ve sürekli gelişen “sosyal belediyecilik” kavramını ön plana çıkarmıştır.

Bu çalışmada öncelikle sosyal belediyecilik ve kültürel belediyecilik olgusu açıklanacaktır. Daha sonra Türkiye’de sosyal belediyeciliğin gelişiminden bahsedilecek olup, Konya Büyükşehir Belediyesinin sosyal ve kültürel belediyecilik anlayışı ile yapmış olduğu faaliyetler incelenecektir.

1.SOSYAL BELEDİYECİLİK

Sosyal belediyecilik, yerel yönetim birimlerine sosyal alanlarda planlama ve düzenleme işlevi yükleyen; bu çerçevede kamu harcamalarını konut, sağlık, eğitim ve çevrenin korunması alanlarını kapsayacak şekilde sosyal amaca kanalize eden; işsiz ve kimsesizlere yardım yapılması, sosyal dayanışma ve entegrasyonun tesis edilmesi ile sosyo-kültürel faaliyet ve çalışmaların gerçekleştirilebilmesi için gerekli olan alt yapı ve yatırımların yapılması için bilinçli politikalar üretmesini öngören; bireyler ve toplumsal kesimler arasında zayıflayan sosyal güvenlik ve adalet mefhumunu güçlendirmeye yönelik olarak mahalli idarelere sosyalleştirme ve sosyal kontrol işlevini yükleyen bir model olarak tanımlanmaktadır.

Sosyal belediyecilik, alışlagelmiş belediyecilik anlayış ve kavramının ötesinde bir olgudur. Bu kavram, belediyeleri sadece alt yapı yapan bir birim olarak değil de, vatandaşların sosyal ve kültürel hayatına önemli ölçüde katkıda bulunan, bu konuda görev ve sorumluluklar alan bir yönetim birimi olarak görür. Sosyal bir belediyenin her şeyden önce yapması gereken ilk iş, belediye sınırları içerisinde bir sosyal doku haritasının çıkartılmasıdır. Yani belediye, sınırları içerisinde yaşayan halkın gelir durumu, kültürel donanımı, eğitim durumu, yaşı, cinsiyeti gibi bilgileri, anket, istatistik, kamuoyu araştırmaları vb. bilgi toplama ve araştırma teknikleri ile temin etmelidir. Temin ettiği bilgiler sayesinde nerede, hangi kitlenin, neye, ne kadar ihtiyaç duyduğu konusunda ve hizmet sunumunda etkinlik, verimlilik, adalet gibi değerlerin ön plana çıkması sağlanabilecektir.

Sosyal belediyecilik, hizmetlerin vatandaşlara mümkün olduğunca yakın sunulmasını öngören bir anlayıştır. Sosyal belediyecilik, sosyal devletten uzaklaşmanın aracı değil, sosyal devletin yükünü üstlenen, sosyal hak anlayışını savunan bir yaklaşım olarak algılanarak, toplumun tüm dezavantajlı gruplarına yansız ve eşit hizmet sunar.

2.KÜLTÜREL BELEDİYECİLİK

Kültür, toplumların geçmişten bugüne biriktirdikleri bilim, dil, sanat, felsefe, örf ve adetlerin bütünüdür. İnsanı içinde yaşadığı topluma bağlayan bütün davranış ve düşünüş biçimleri, tarih içinde oluşan değer kalıpları kültürün içinde kendine yer bulur. Fertlerin toplum halinde yaşaması için kurallar belirlenirken, gerek merkezi yönetim gerekse yerel yönetimler tarafından kültür alanını şekillendirecek kültür politikalarına da ihtiyaç duyulur. Belediyelerin sadece altyapı faaliyetleri yürüten yerel örgütler olduğu şeklinde yerleşik algının değişmesiyle bu konudaki toplumsal talepler de farklı alanlara yönelmiştir. Bu doğrultuda belediyelerin sosyal ve kültürel alanlarda sunduğu hizmetler çeşitlenerek artış göstermiş, fiziki ve sosyal belediyeciliğin yanında kültürel belediyecilik de bir kavram olarak oluşmaya başlamıştır.

Sosyal belediyeciliğin kaçınılmaz bir süreçte gerçekleştiği kabul edilse de, kentleşmenin gerçekleşmesi için kentte bütünleşmeyi sağlamaya yönelik her çabanın çok boyutlu olması ve kentin fiziksel yönlerinin yanı sıra toplumsal ve kültürel yönlerini de içermesi gereklidir. Kültürel belediyecilik ise bir kavram ve yönetim tarzı olarak Türkiye’de belediyelerin gündemine son zamanda yoğun olarak girmeye başlamıştır. Belediyelerin kültür hizmetlerinin yaygınlaşmasıyla kültürel belediyecilik kavramı yeni bir yönetim anlayışı olarak tartışılmaya ve sosyal belediyecilik kavramından ayrışmaya başlamıştır.

Kültürel belediyeciliği sosyal belediyeciliğin altında ve onun alt sektörü olarak ele alma yaklaşımı teorik düzlemde ve belediye uygulamalarında halen yaygın olmakla birlikte artık bu kavramın diğerlerini bütünleyen ayrı bir yönetim tarzı olarak ele alınması gerektiği ileri sürülmeye başlamıştır. Bu doğrultuda ortaya çıkan bütüncül belediyecilikte, her üç belediyecilik yaklaşımı belediyeciliğin ayrı birer aşaması olarak kabul edilmektedir. Fiziki, sosyal ve kültürel belediyecilikten her biri diğerlerinin vazgeçilmez mütemmim cüzleridir. Kültürel belediyecilik sosyal belediyeciliğin bir unsuru değildir. Kültürü, sosyal belediyecilik alanının bir alt başlığı olarak ele alan anlayışın düzeltilmesi ve kültürel belediyeciliğin olması gereken vurguyu içerecek şekilde ayrıca ele alınması gerekmektedir.

3.TÜRKİYE’DE SOSYAL BELEDİYECİLİK

Türkiye’de sosyal belediyecilik kavramı ilk kez 1973–1977 döneminde aşevi ve fırın açan ve kimi gereksinimlerini doğrudan üretmeye yönelik yatırımlar yapan belediyeleri tanımlamak için kullanılmıştır.

Ülkemizde, 1950 sonrası artan kentsel nüfus ve beraberinde doğurduğu işsizlik, yoksulluk, konut sorunları gibi problemler yerel yönetimlerin sosyal politikadaki yetersizliğini ortaya koymuştur. Bu dönemde belediyeler öncelikli olarak kentsel yapı ve hizmetlerin karşılanması doğrultusunda faaliyet yürütmüşlerdir.

Türkiye’de tam manasıyla sosyal belediyecilik denebilecek uygulamalar 1970’li yıllar ve devamında görülmüştür. 1970 itibarıyla Türkiye’de belediyelerin çoğunluğu hizmetlerinde yükselen bir trend yakalamıştır. Hizmetler çeşitlilik arz etmiş, vatandaş ihtiyaçlarına eğilim artmıştır. Bu süreçte belediyelerin özellikle konut, sosyal hizmet ve sosyal yardım alanlarında başarılı projeler ortaya koyduklarını söylemek mümkündür. Sosyal belediyeciliğin bahsettiğimiz tarih ve sonrasında ivme kazanmasının sebebi, ülkemizde etkisini göstermeye başlayan “merkezi yönetimin etkisini azaltılarak yerel hizmetlerin yerel yönetimlerce görülmesini sağlama” anlayışıdır. Bakıldığı zaman belediyeler üretmeye başlamış, bünyelerinde kurdukları çeşitli oluşumlarla faaliyet alanlarını genişletmiş ve belde sakinlerinin sorunlarıyla yakından ilgilenmeye başlamıştır. Bahsettiğimiz oluşumlara örnek

olarak; halk ekmek fabrikaları, çeşitli eğitim merkezleri gösterilebilir. 1990'dan itibaren ise belediyelerin sosyal nitelikte gösterdiği faaliyetler ün kazanmaya başlamıştır. Bu tarihten sonra ise belediyeler ilk önce sosyal ve kültürel politikalar benimsemiş, daha sonra engellilerden başlayarak çeşitli dezavantajlı topluluklara yönelik sosyal hizmet ve sosyal yardım çalışmalarını yürütmüşlerdir.

2000'li yıllara gelindiğinde yerel yönetimimizin işleyişinde yaşanan bu değişim çıkarılan yasalarla desteklenmeye başlanmıştır. Belediyeler çeşitli yollarla işsizlik ve yoksulluk problemlerini çözüme odaklı faaliyet göstermeye başlamıştır. Bu dönemde bu gelişmelerin yanında, belediyeler arasında bir hizmet etme yarışı başlamıştır. Öyle ki; bu hizmet yarışı zamanla "sosyal belediyecilik" anlayışının da ötesinde yerel toplumun ekonomik, sosyal, kültürel ve fizikî gelişiminden sorumlu belediyecilik anlayışının doğuşunu sağlamıştır.

3.1. Belediye Kanunlarında Sosyal Belediyecilik

Sosyal Belediyecilik ile ilgili yasal düzenlemeler 2000'li yıllarda gerçekleştirilmeye başlanmıştır. Bu hususta 2004 tarihli 5216 sayılı Büyükşehir Belediyesi Kanunu ile 2005 tarihli 5393 sayılı Belediye Kanunu maddelerini incelemek yerinde ve aydınlatıcı olacaktır. Ek olarak 2012 yılında çıkarılmış olan 6360 sayılı kanun ile getirilen yükümlülük ve değişikliklere göz atılması da gerekmektedir. Bahsedilen kanunlarda "sosyal belediyecilik" kavramı terim olarak kullanılmamış ancak sosyal belediyeciliğin gerektirdiği düzenlemeler yapılmış ve hükümler konulmuştur. Bahsedilen iki kanun da belediyelere sosyal hizmet ve sosyal yardım konusunda yetki vermiş, bu hizmetleri sayma yöntemiyle belirlemeyerek genel yetki vermiştir.

2012 yılı Aralık ayında çıkarılan 6360 sayılı kanun ile yerel yönetim mevzuatında önemli değişiklikler olmuştur. Kanunun getirdiği önemli yeniliklerden biri belediye mücavir alanını il sınırına eşitlemesi ve büyükşehir sınırları içerisinde il özel idarelerini kaldırmasıdır. Ayrıca yine belde belediyelerinin ve köylerin tüzel kişiliği kaldırılmış, köyler mahalleye dönüştürülmüştür. Özellikle büyükşehir belediyelerinin sorumlulukları daha net biçimde ortaya çıkarılmış, faaliyet götürmesi gereken alanlar genişlemiştir.

4.KONYA BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ

1882
KONYA TİCARET ODASI
KONYA CHAMBER OF COMMERCE

TÜRKİYE'DE SOSYAL BELEDİYECİLİK: KONYA BŞB ÖRNEĞİ M. MUSTAFA AKKAN

Konya Büyükşehir Belediyesi sosyal belediyecilik alanında yetkinliğe ulaşmayı görev edinen bir kurumdur. Bu hususta belediye tarafından birçok çalışma yapılmış olup, hem kültürel hem de sosyal belediyeciliğe yönelik önemli adımlar atılmıştır.

Sosyal ve kültürel uygulamalar iki daire başkanlığı üzerinden yürütülmektedir. Büyükşehir belediyesi bünyesinde kurulan sağlık ve sosyal hizmetler dairesi başkanlığı, törenler organizasyonlar, sosyal etkinlikler alanındaki faaliyetlerinin yanı sıra; engelliler şube müdürlüğü, evde bakım hizmetleri şube müdürlüğü, sağlık işleri şube müdürlüğü, sosyal hizmetler şube müdürlüğü, şehit ve gazi hizmetler şube müdürlüğü olarak ayrılmıştır ve faaliyetlerini sürdürmektedir. Kurulan bir diğer birim ise kültür ve sosyal işler dairesi başkanlığıdır. Belediyenin en önemli misyonlarından biri olarak kültür hizmetleri kapsamında manevi değerlere saygılı her türlü kültür ve sanat faaliyetine destek vermek, birçok dalda özgün ve seçkin eserler oluşmasına yönelik yarışmalar ve sergiler açmak, düşünce düzeyini yükseltecek konferans ve paneller düzenlemek vs. görevleri arasındadır. Daire başkanlığı, bilim merkezi şube müdürlüğü, kültür merkezi şube müdürlüğü, kültür ve sanat faaliyetleri şube müdürlüğü, müze ve kütüphaneler şube müdürlüğü, sosyal araştırmalar merkezi şube müdürlüğü olarak ayrılmıştır ve faaliyetlerini sürdürmektedir.

Konya'da faaliyete geçen bilim merkezi yaklaşık 100 bin metre kare arazi üzerine kurulu 16 bin metre kare kapalı alana sahip Türkiye'nin en büyük planetaryumudur. İçerisinde konferans salonları, sergi alanları, kütüphane ve sosyal tesisler yer almaktadır. Bu merkezin, şehrin ekonomik, bilimsel, sosyal ve kültürel yapısının gelişmesine katkı sağlayacağı düşünülmektedir. Ayrıca bilim merkezi bünyesinde bilim festivalleri düzenlenmektedir. Okuyan bir Konya için yeni kütüphaneler açılmaktadır.

Mevlevihane, semahane, kütüphane, aşevi, panorama müzesinden oluşan kompleks İslam Kültür merkezi yapımına devam edilmektedir. Her hafta sonu sema programları yapılmaktadır. Uluslararası Hz. Mevlana'yı anma programları her yıl dünyanın dört bir yanından ziyaretçi almaktadır. Halkın Konya'nın tarihi yerlerini görebilmesi için şehir turu otobüsleri faaliyete geçirilmiştir.

Çeşitli alanlarda organizasyonlar ve sempozyumlar düzenlenmektedir. Bu hususta Konya Büyükşehir Belediyesi'nin sloganı ise "tarih şehri olmanın yanında, her gün ayrı bir etkinlikle süslü bir kültür şehri Konya" olmuştur. Yine bu çerçevede kitap fuarları düzenlenmiş, şehrin manevi şahsiyetleri için anma programları yapılmıştır. Konya'nın kültürel hayatını yansıtan kitaplar basılmıştır. Mesnevi 24 dile çevrilmiştir. Konya ansiklopedisi çıkarılmıştır.

Türkiye'de ilk defa ihtiyaç sahibi vatandaşların ihtiyaçları "sosyal kart" ile karşılanmaktadır. 9 bin aile aylık ihtiyacını bu kart ile karşılamaktadır. "Ekmeksiz ev

1882
KONYA TİCARET ODASI
KONYA CHAMBER OF COMMERCE

TÜRKİYE'DE SOSYAL BELEDİYECİLİK: KONYA BŞB ÖRNEĞİ M. MUSTAFA AKKAN

kalmasını" projesi anlaşmalı bakkallar aracılığıyla günlün 5 bin 960 ekmek kuponu dağıtılmış ve dağıtılmaktadır. 2520 kişiye evde bakım hizmeti verilmiştir. 2195 kişiye toplu ulaşım hizmeti sağlanmıştır. 1897 ailenin su parası ödenmiştir. 30bin 864 kutu ilaç dağıtılmıştır. Engellilerin hayatın her alanında engelsiz bir yaşam sürmesi için çalışmalar yapılmıştır. Belediyeye ait tüm spor kültür tesisleri hizmet binaları engelli ve yaşlılar için erişilebilir hale getirilmiştir. Yeni nesil otobüs ve raylı sistemler engellilere uygun tasarlanmıştır. Engelliler koordinasyon merkezi kurulmuştur. Merkez bünyesinde bilinçlendirme, yönlendirme, sosyal ve mesleki iyileştirme eğitimleri verilmektedir. Engelli vatandaşlara meslek kazandırabilmek için "engelsiz kariyer projesi" düzenlenmiştir. 15 yaş ve üzeri engelli gençlerden kurulan bir mehter takımı vardır.

Gezici kan bilgi bankası, gezici göz tarama, engelliler sağlık tarama gezici anaokulu ve gezici kütüphane yıl boyu faaliyettedir. Konya aile destek merkezi 4251 kişiye hizmet vermiştir. Aile içi iletişim seminerleri, evlilik eğitimi, mutlu aile konferansları verilmektedir. Türkiye'de ilk defa sosyal araştırmalar merkezi kurulmuştur. Açık kapı uygulamasıyla vatandaşların şikayetleri çözümlenmektedir.

Sportif ve kültürel faaliyetlere öncü olunması amacıyla şehrin her köşesine spor tesisleri açılmaktadır. Belediye spor kulübünün 16 branşta lisanslı takımı vardır. Her yıl uluslararası öğrenci futbol turnuvası düzenlenmektedir. Amatör kulüplere destek verilmektedir. Şehrin sosyal ve kültürel hayatını yasatan şehir konakları inşa edilmiştir. Şehir konakları bünyesinde yüzme havuzu, toplantı salonu, kafeterya, spor salonu ve derslik bulunmaktadır. Gençlik merkezleri kurulmuştur. Merkezlerde; profesyonel yardım, sorun çözme, beceri kazandırma, karar verme ve mesleki danışmanlık hizmetleri sunulmaktadır. Yaz kampı, konferans, tiyatro, konser ve gezi düzenlenmektedir. Gençlik merkezleri aracılığıyla gençler yurt dışına çıkabilmektedir.

2004 yılında açılan Komek Tüm branşlarda eğitim vermektedir. 15 ilçede 44 kurs merkezinde 37 ana dalda ve 256 branşta eğitim verilmektedir. Böylece sosyal ve kültürel yapının korunması ve geliştirilmesi amaçlanmaktadır. Aynı zamanda zamanın ihtiyaçlarına cevap verecek branşlarda kalifiye eleman yetiştirilmektedir. Komek, Türkiye'nin en kapsamlı meslek edindirme kursudur.

5.SONUÇ VE DEĞERLENDİRME

Türkiye’de sosyal belediyecilik anlayışının değerlendirilmesi için, ülke içi dinamiklerin ve yasal düzenlemelerin dikkatle incelenmesi gerekmektedir. Öncelikle 1924, 1961 ve 1982 anayasalarının hepsinde sosyal devlet anlayışı hakimdir. Lakin sosyal belediyecilik anlayışının tam anlamıyla kabul görmesi ülkemizde 1990 ve sonrası dönemi kapsar. 1970’lerden itibaren yavaş yavaş konuşulmaya başlanan bu anlayış özellikle 1990 sonrası dönemde Ankara ve İstanbul Büyükşehir Belediyelerinin çalışmalarıyla ön plana çıkmış, daha sonra diğer belediyelerde kademe kademe sosyal belediyecilik anlayışına yönelmişlerdir. 2000’li yıllarla birlikte yasal düzenlemelerle beraber sosyal belediyecilik anlayışı anayasal hüviyet kazanmış, belediyelerin sosyal politika yapma yetkileri oldukça geniş tutulmuştur.

Yapılan yasal düzenlemelere rağmen belediyelerimizde halen birçok eksiğin bulunduğu söylenebilir. En önemli eksiklik, hizmetsel olarak her şeyin yapılmaya çalışılması ancak hiçbir şeyin tam olarak yapılamamasıdır. Yeterli fizibilite çalışmaları ve araştırmalar yapılmadığından çoğunlukla hizmetler yetersiz kalmakta, ihtiyaç sahiplerine tam olarak ulaşamamaktadır. Bazı belediyelerimizde yeterli kurumsal alt yapı bile hazırlanamamış olmasına rağmen sosyal hizmet ve sosyal yardım alanında faaliyet gösterilmeye çalışılması takdir görebilir. Ancak bilinmelidir ki bu tür hizmetler hem kurum hem çalışan hem halk arasında etkin istişare ve uyum sağlanarak başarıya ulaştırılabilir. Bir diğer problem ise nüfusun sürekli artması ve göç alınmasıdır. Bu şekilde belediyelerin sırtlarına binen yük her geçen gün artmakta ve çözüm üretiminde sıkıntılar yaşanmaktadır. Ayrıca siyasilerin sosyal belediyeciliği oy kaygısıyla kullanmaları nedeniyle anlayış amacından sapmakta ve ciddi sıkıntılar yaşanmaktadır.

6.KAYNAKÇA

1882
KONYA TİCARET ODASI
KONYA CHAMBER OF COMMERCE

TÜRKİYE'DE SOSYAL BELEDİYECİLİK: KONYA BŞB ÖRNEĞİ M. MUSTAFA AKKAN

1.ÇELİK, Abdullah; “Sosyal Belediyecilik Anlayışı: Şanlıurfa Büyükşehir Belediyesi Örneği”,
Gazi Üniversitesi İİBF Dergisi

2.ERSÖZ, Yunus Halis; “Yerel Yönetimlerin Sosyal Politika Alanındaki Rolü”,
<http://www.sosyalpolitikalar.org/makaleler/sosyal-belediyecilik/145-yerel-yoenetmlern-sosyal-politika-alanindak-rolue>

3.GENÇ, Neval; **Globalleşme, Sosyal Sorunlar ve Sosyal Belediye**, Gazi Kitabevi

4.GÜNEŞ, Muharrem ve Tan Baykal; “1980 Sonrası Dönüşümün Yerele Etkisi: Yeni Katılım Biçimlerinin Genel Bir Eleştirisi”, **Toplum ve Demokrasi Dergisi**

5.KESGİN, Bedrettin; “Kentsel Yoksulluğa Yönelik Yerinden ve Yerel Müdahale: Sosyal Belediyecilik” **SDÜ Fen Edebiyat Fakültesi Sosyal Bilimler Dergisi**

6.KOÇ, Neslihan ve Mustafa Ökmen; “Sosyal Belediyecilik Anlayışı Çerçevesinde Seçilmiş Belediyelerin Sosyal Bütçelerinin Değerlendirilmesi”, **Maliye Dergisi**

7.Konya Büyükşehir Belediyesi 11 Yıllık Hizmet Dergisi
<http://www.konya.bel.tr/images/11yilhizmet/edergi/etkinlik/index.html#page/212>

8.KUTLU, Önder ve Zarif Songül Göksel; “Kent Kültürü Oluşturma Aracı Olarak Kültürel Belediyecilik: Selçuklu Örneği”, **Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi**,